

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 22 * Číslo 2 * 14. února 2013 * Cena 10 Kč

Zasedal Výkonný výbor ÚV KSČM

KSČM NABÍZÍ REÁLNÉ NÁVRHY ŘEŠENÍ

V provolání VV ÚV KSČM konstatuje, že současná vláda usurpuje moc a přítom ji spojuje pouze snaha o udržení se u kormidla, nově přeskupená vládní koalice ODS, TOP 09 a LIDEM nemá ani žádný společný politický, programově obsahový jmenovatel, o čemž svědčí fakt, že původní koaliční smlouva mezi ODS, TOP 09 a Věcmi veřejnými již neexistuje.

Bleskové odvolání Karolíny Peake z ministerské funkce a její teatrální prohlášení o okamžitém odchodu ministrů LIDEM z vlády odhalilo, že tato vláda žádný pevný základ nemá, což nezměnilo ani její následné prohlášení o potřebě zachování současné koalice. KSČM požaduje, aby vláda s novou koaliční smlouvou požádala o vyslovení důvěry. Tuto vládu obecně zkritizoval i prezident Václav Klaus, současně ji politicky podpořil kritikou parlamentní opozice a občanských iniciativ. Prezident přilil olej do ohně vyhlášením amnestie tisíců odsouzených a stíhaných včetně řady tunelářů či korupčníků, kterou kontrastoval i premiér Nečas. KSČM takovou amnestii odmítá, protože povede ke zvýšení kriminality a poklesu morálky i důvěry v právo. KSČM jako důsledná opozice nabízí reálné návrhy řešení stávající společenské krize, které povedou k nastartování hospodářského růstu ČR a účinnému boji proti korupci. Vláda i prezident naše návrhy ignorují. KSČM proto požaduje předčasné volby do Poslanecké sněmovny ČR jako první krok na cestě vyvádějící ČR z dlouhodobé krize. Tolik z Provolání VV ÚV KSČM.

Výkonný výbor se také zabýval přístupem komunistů k progresivnímu zdanění fyzických a právnických osob a uvedl, že KSČM i nadále nesouhlasí s přesunem daňové zátěže k nepřímým daním, které postihují občany plošně a jejichž dopady na nízko a středně

příjmové skupiny jsou velmi vážné. Odborné zázemí předložilo rámec, od něhož by se měla odvíjet práce na volebním programu pro léta 2014-2018. Po dopracování materiálu o řešení problémů financování krajů a obcí bude předložen na jednání ÚV KSČM.

Výkonný výbor vyslechl kandidátku na prezidenta Janu Bobošíkovou, která se ucházela o podporu komunistů. Jednání nezměnilo nic na doporučení KSČM volit pouze kandidáty od středu doleva s tím, že o podporu požádali Jiří Dienstbier a Miloš Zeman.

Karel JANIŠ

PODĚKOVÁNÍ

MěV KSČM v Brně děkuje těm členům KSČM a příznivcům v okruhu své působnosti, kteří svým hlasem ve volbách přispěli ke zvolení Miloše Zemana prezidentem republiky. Děkuje také desítkám členů i sympatizantů strany, kteří svou prací ve volebních komisích přispěli k bezproblémovému průběhu voleb.

Ing. Ladislav Býček
předseda MěV KSČM

VE ZNAMENÍ PŘÍMÉ VOLBY PREZIDENTA REPUBLIKY

V 1. kole volby ve dnech 11. a 12. ledna 2013 se umístili

		v ČR	v Jm kraji	v Brně
Miloš Zeman	24,21 %	1 245 848	25,80 %	22,58 %
Karel Schwarzenberg	23,40	1 204 195	21,97	32,34
Jan Fischer	16,35	841 437	15,43	11,74
Jiří Dienstbier	16,12	829 297	16,93	14,28
Vladimír Franz	6,84	351 916	5,97	5,31
Zuzana Roithová	4,95	255 045	6,83	5,91
Táňa Fischerová	3,23	166 211	3,32	3,97
Přemysl Sobotka	2,46	126 846	2,83	2,33
Jana Bobošíková	2,39	123 171	2,21	1,50

Volební účast v ČR 61,3 % v Jm kraji 62,28 % v Brně 60,10 %

Pozn.: v Jm kraji se kandidáti umístili v pořadí Zeman, Schwarzenberg, Dienstbier, Roithová, Franz ... v Brně v pořadí Schwarzenberg, Zeman, Dienstbier, Fischer, Roithová, Franz.

Ve 2. kole volby ve dnech 25. a 26. ledna 2013 se umístili

		v ČR	v Jm kraji	v Brně
Miloš Zeman	54,8 %	2 717 405	57,35 %	46,09 %
Karel Schwarzenberg	45,2 %	2 241 117	42,64 %	53,90 %

Volební účast v ČR 59,1 % v Jm kraji 60,96 % v Brně 59,50 %

Pozn.: v Brně zvítězil Karel Schwarzenberg ve 20 městských částech, Miloš Zeman v 9 městských částech. V okolí Brna zvítězil M. Zeman.

Prezidentem České republiky byl zvolen Miloš Zeman, vystřídá 8. března 2013 po složení prezidentského slibu Václava Klause. Z tisku vybral KJ

BRNO-STŘED INVESTUJE DO ŠKOL A SPORTOVIŠŤ

Radnice Městské části Brno-střed s 75000 obyvateli chce investovat v roce 2013 především do škol a sportovišť.

Pokračovat má rekonstrukce ZŠ v Antonínské ulici za dalších 42 milionů Kč. Také nástavba dvou pater administrativní budovy na ZŠ na Bakalově nábřeží za 10 milionů Kč. Starosta Brna-střed **Libor Štástka** přiznal, že letos už nemá na investice tolik peněz z hazardu, jako dříve, proto požádal magistrát ke zkvalitnění služeb pro veřejnost o peníze na opravy venkovních hřišť u pěti základních škol.

Velkou pozornost věnuje radnice třetí etapě rekonstrukce a dostavbě Sportovního a rekreačního areálu na Kraví hoře za 80 milionů Kč. A to přístavbou wellness provozu, venkovního hřiště a dalšího venkovního bazénu s plaveckou dráhou o délce 25 m. Také zimní stadion v ulici Úvoz má dostat teprve druhou curlingovou halu v ČR. Šest milionů Kč chce radnice vydat na stavby volně přístupných víceúčelových ploch pro provoz až osmi druhů sportu, jako fotbalu, hokeje, volejbalu, tenisu, badmintonu na území třech parků v MČ. Vyrůst mají při ulicích Trýbově, Čechyřské a Vsetínské.

Mladý komunistický zastupitel MČ Brna-střed **Jiří Hráček** poznamenal: »Slova starosty Štástky znějí na první pohled pěkně, ale při bližším zamyšlení už to tak slavné není. Investice do školství a sportovních aktivit jsou potřeba. Ale to jak dlouhodobě nakládá vedení radnice městské části s majetkem a s příjmy, je tristní! Pokud by se radnice o školní budovy starala dlouhodobě, nemusela jejich rekonstrukce stát 42 milionů, jako v budově ZŠ v Antonínské ulici. V městské části jsou další školy, jejichž stav budov je na první pohled neuspokojivý. Jak se bude jejich oprava odkládat, tím bude za peníze z našich daní nákladnější.«

Zastupitel se zmínil i o peněžních výnosech MČ Brna-střed z privatizace bytového fondu, hazardu a o dotacích od státu, města, kraje a EU: »Většina bytového fondu je už rozprodána. Nelze se tomu divit, když nájemné v obecních bytových domech je doslova nehorázné. Nájemníci v nich nemají příliš na výběr – buď si své byty koupit, nebo se odstěhovat jinam, protože platit 10000 Kč měsíčně za nájem je pro obyčejného člověka likvidační. A z těchto prostředků vedení radnice dlouhodobě zalepuje díry v rozpočtu,« posteskl si Hráček a pokračoval: »Hazard se zde populisticky omezuje. Ne, že bych z něj byl nadšený, přesto radnice pokrytecky používá příjmy z hazardu na projekty, o kterých hovořil staros-

ta. Otázka je, z čeho nebo odkud chce na představené projekty zamýšlené „investice“, jak jim hezký říká, vzít? Odpověď je jednoduchá - z prostředků které na ně nebyly určeny! A samozřejmě z dotací od státu nebo od města Brna. Podobná nekonceptní politika a snaha lacině se zalíbit řečmi o tom „kolik milionů jsme dali na různá hřiště a sportovní areály,“ se hezky poslouchá, ale reálně vzbuzuje spíše obavy,« varoval Hráček.

Podle jeho slov velká koalice ODS-ČSSD městskou část Brno-střed neřídí dobře. Promrhala už tolik prostředků, které logicky budou někde chybět. Nastupci těchto představitelů budou mít co dělat, aby důsledky jejich počínání napravili. (vž)

Romští asistenti prevence kriminality

Romští asistenti se zapojí do Městského programu prevence kriminality v Brně v roce 2013. Cílem projektu je využít pro práci u Městské policie Brno tři nejlepších absolventů z řad etnických Romů proškolených v předchozích ročnících projektu. Nejlépe vyhodnocení absolventi nastoupí do revírů Brno-střed a Brno-sever, kde zároveň už byli proškoleni území na specifickou práci v sociálně vyloučených lokalitách.

Budou nasazováni do služby v problémových lokalitách se zvýšenou přestupkovou a trestnou činností. Také přispívají tam k odstranění projevů rizikového chování a k podpoře nerespresivních metod práce městské policie. Na roční plat tří asistentů prevence kriminality potřebuje městská policie 605 000 korun. Tyto finance dostane od Ministerstva vnitra ČR. Projekt se má také významnou měrou podílet na podpoře a nelebení státního zaměstnání dlouhodobě nebo obtížně zaměstnatelných osob. (vž)

Galerie Myšina se rozrůstá

Už potřetí vyhláší Vysoké učení technické v Brně další kolo soutěže na vytvoření nových výtvarných prací v podchodu pod hlavním vlakovým nádražím v tzv. Galerii Myšina. Cílem projektu je kultivace prostředí podchodu pod brněnským hlavním nádražím, kterým denně procházejí desítky lidí. VUT v Brně za podpory města Brna a MČ Brno-střed chce tento prostor zkulturnit prostřednictvím atraktivních forem umění. Galerie, kterou univerzita otevřela v podchodu před více než čtyřmi měsíci, představuje na velkoplošných panelech, instalovaných na vybraných stěnách podchodu díla vybraných umělců. Do tvorby se v minulém kole přihlásili další výtvarníci, kteří tvořili svá díla společně se skupinkami dětí z brněnských škol a diagnostických ústavů. A nyní se projekt otevírá širší veřejnosti. Účastníkům soutěže budou v rámci projektu uhrazeny barvy potřebné k vytvoření díla do výše 1 500 Kč. Vybraná díla budou mít verisáz 1. března 2013 ve 14 hodin a k vidění budou do 17. května 2013. (did)

Nezaměstnanost narostla na 10,4 procenta

Nezaměstnanost 66 435 lidí v Jihomoravském kraji ke konci roku 2012 navýšila statistiku počtu osob bez místa na 10,4 procenta. Se závěrem sezonních prací a časově omezených pracovních poměrů nově zaevidovaly úřady práce jihu Moravy 7300 osob, zatímco evidenci ukončily u 2500 lidí. Zaměstnavatelé zde nabízejí 2300 pracovních míst, obvykle manuálních hůře placených, nebo vysoce kvalifikovaných, pro které nejsou na trhu práce k mání volní odborníci.

V Jihomoravském kraji je nezaměstnanost o procento vyšší, než je průměr ČR. Třetína volných míst je soustředěna v Brně, zatímco v pohraničních oblastech kraje (např. na Hornácku či Vranovsku) je práce a tím výděleku málo, jako šafránu. Na jedno volné pracovní místo na jihu Moravy připadá 29 nezaměstnaných, zatímco v ČR průměrně polovic. Téměř 50 uchazečů na nabízené pracovní místo je v okresech Hodonín a Břeclav, na Znojensku dlouhodobě 37 lidí. Naopak stabilně nejnižší je tento poměr v obou brněnských okresech a na Vyškovsku. Bezradní kapitáni tržního hospodářství očekávají, že nezaměstnanost v kraji ještě povyroste do jara asi o procento, zejména proto, že řadě lidí skončí termínované pracovní smlouvy. (vž)

KTEREJ IDIOT VYTAHL TO POLIŠTOPADOVÝ HEŠLO ZROVNA NA DEN ZNÁRODNĚNÍ Z CO KDYŽ NÁROD BUDE CHTÍT VRÁTIT DOLY, ROBOVODY, PLYNOVODY, ELEKTRÁRNKY, BANKY, HUTĚ, STROJÍRNY ... ?!!

KAŽDÉHO DESÁTÉHO JIHMORAVANA OHROŽUJE CHUDOBA

Lidí ohrožených chudobou v Jihomoravském kraji přibývá. Do této kategorie se propadl, dle statistik, často zcela nechtěně a nečekaně už téměř každý desátý obyvatel tohoto kraje, zejména pohraničních okresů.

Znojensko má řadu míst, kde jde jen velmi těžké sehnat nějakou práci a investoři se jim vyhýbají. Např. oblast za Vranovskou přehradní nádrží. Chudoba ohrožuje více ty, kteří neumějí se získanými penězi rozumně hospodařit a kteří nově přicházejí o dosavadní zdroj obživy vyhozovem z místa, krachem podnikání, nemocí. Vedoucí služby nazvané Rodinný sociální asistent **Radka Růžičková** informovala, že rodinám, které jsou ochotny s touto službou dobrovolně spolupracovat, pomáhají hledat východisko jak ze svízelné osobní situace ven. U dosud řešených více než 60 zchudlých rodin se pomoci daří někdy více, jinde hůř.

Na **Břeclavsku** řeší česko-rakouský projekt „*Němčina do škol*“ zvětšení šance na uplatnění na trhu práce v příhraničním breclavském regionu. Němčinu pro praktické reálné potřeby zaměstnavatelů v okrese Břeclav vyučují dle projektu Střední průmyslová škola E. Beneše i Obchodní akademie v Břeclavi a partnerská Volksschule v Poysdorfu. V pěti ZŠ v Břeclavi jsou v projektu zájmové kroužky němčiny zdarma. Žáci těchto škol z obou stran hranice se setkávají v různých městech. Břeclavští mají exkurzi v rakouské automobilce LKW Walter, která zaměstnává maturanty z ČR s dobrou znalostí němčiny.

Ministr orientoval podnikatele na východ

Na východní trhy orientoval jihomoravské podnikatele ministr průmyslu a obchodu ČR **Martin Kuba** při setkání s nimi na **Regionální hospodářské komoře (RHK) v Brně**.

Podle ministra vývoz z ČR roste, ale stále ještě přes 80 procent ho směřuje do zemí EU, což je pro českou ekonomiku velmi zranitelné. Je nezbytné jej diverzifikovat na pestrou paletu zboží, aby nešlo hlavně o vozidla. Zapojit se má do něj masa drobných a středních firem, ne jen velké podniky, což je při případném výpadku jednoho z nich opět zranitelné. Perspektiva rozmachu vývozu s pomocí českých ambasad je např. v Turecku, Indii, Rusku. Výraz podpory podnikatelů dostala v Brně Česká exportní banka, ale jen pro financování takových akcí, které tvoří česká pracovní místa.

Ministr Kuba zdůraznil, že podporuje rychlou přístavbu 3. a 4. výrobního bloku Jaderné elektrárny Temelín. Naopak zastavit chce podporu obnovitelným zdrojům energie. To proto, že Temelín produkuje s nízkými náklady 2700 megawatt, tedy 20 procent spotřeby elektrického proudu v ČR. Sluneční elektrárny kryjí (jen při svitu slunce) stejný podíl spotřeby proudu ve státě jako Temelín, avšak musí se na ně doplácat dotacemi z účtovaných cen elektrického proudu 28 miliard Kč ročně. ČR nadále elektřinu výhodně vyváží např. do Německa a Rakouska. Vídeň svítí na český proud, i když si to Rakušané nechtějí přiznat.

Martin Kuba dále podpořil stavby spaloven komunálního odpadu s výrobou tepla a elektrické energie dle švýcarského vzoru, kde spalovny nahrazují uhelné elektrárny. Přiznal, že brzdou podnikání v ČR je dnes nepřehledná, složitá spleť 7000 zákonů a nespočet vyhlášek. Při své návštěvě RHK v Brně také spustil elektronický webový portál **Kontakt - kontrakt** jako komunikační zdroj mezi podnikateli, firmami a institucemi. Zatím se do něj zapojilo 43 účastníků, včetně sedmi fakult VŠ a pěti zahraničních komor. (vž)

Na **Hodonínsku** se snaží rozvinout grantový projekt „*Pracujte na dálku*“ dle smlouvy mezi městem Hodonínem a nestátní neziskovou organizací Work Wise UK. Za přidělených 4,5 milionu korun má projekt podpořit zaměstnanost na dálku u cílových skupin lidí např. pečujících o osobu blízkou, o závislého člena rodiny, uchazeče o zaměstnání, ženy bez místa po rodičovské dovolené. Terénní práci s takovými rodinami jsou pověřeni čtyři vyškolení odborníci, znalí místního prostředí. Krajské Koordinační centrum pro podporu práce na dálku bude sídlit v Hodoníně. (vž)

Městský rozpočet 2013 bude o miliardu menší

S příjmy i výdaji za 10,78 miliardy korun – tedy o nejméně miliardu méně, než letos – počítá návrh rozpočtu města Brna pro rok 2013.

Zapojí do něj i finanční částky, které zbyly z minulých let v rozpočtech 29 brněnských městských částí (267 milionů Kč) a 674 milionů volných prostředků města. Příští rok ale čekají Brno velké splátky úvěru od Evropské investiční banky. Horší je, že návrh chce zachovat příští rok letošní množství spotřebních prostředků na provoz radnice, avšak o miliardu krátit své kapitálové výdaje do budoucího rozvoje. Také z centra už nebudou takové dotace jako dříve z rozpočtového určení daní. Město už nemá ani co prodávat (příští rok očekává jen asi 807 milionů Kč utržených z prodeje bytů). Dvacet devět městských částí Brna sice má dostat avizované sumy, ale jen polovic z minulých částek z prodeje majetku. Přitom opravy chodníků a ledasčeho se mají dělat od příštího roku s větší s finanční spoluúčastí městských částí.

Jak se při hlasování o tom zachovají komunističtí zastupitelé, se radili společně členové samospráv radnic magistrátní i městských částí za KSČM. Už proto, že radní Brna v návrhu rozpočtu výrazně seškrtali velké akce, zatímco stavby za pět, šest či sedm milionů zůstaly nekráceny. Komunisté nemají problém dát souhlas s navýšením pomoci městského rozpočtu Armádě spásy na zabezpečení bezdomovců v zimě. Naopak problém mají se souhlasem pro navýšení městské dotace Charitě, která má svých darů od veřejnosti pro potřebné dost. Komunistům se nelíbí ani, že v Brně jsou ještě některé ulice bez kanalizace a s neprofesionálním „partyzánským“ přívodem elektriny. Zato zvláště před komunálními volbami chce město předlažďovat další ulice v centru Brna, kde je dílo z rozpočtu radnice dobře vidět. Informoval o tom předseda brněnských komunistů, zastupitel Ladislav Býček. (vž)

Tři stovky amnestovaných

Tři stovky amnestovaných vězňů z Brna si přišly pro tisícikorunu státní podpory ve hmotné nouzi a šly se zaregistrovat na úřad práce.

Úředníci ve Křenové ulici a sociální kurátoři se je snaží začlenit do pracovního procesu. Prvních 150 bývalých trestanců zařadili do rekvalifikačních kurzů. Vyhověli těm, kteří sami vědí, co chtějí dělat a jak se žít prací. Těm, kteří netuší, na co by mohli získat kvalifikaci, přidělují kurzy a práci podle požadavky zaměstnavatelů.

Na tzv. aktivní politiku zaměstnanosti má letos krajský úřad práce přiděleno 154 milionů Kč, tedy o dvacet milionů méně, než loni. Začal např. rekvalifikační kurz zdravotnictví a sociálních služeb, když byla zrušena náhradní vojenská služba. (vž)

VELETRHY CESTOVNÍHO RUCHU NOVĚ A ZDAŘILE

Veletrhy GO a REGIONTOUR se představily v nové podobě a s rozšířeným obsahem – jako kompletní prezentace možností trávení volného času včetně poznávání regionální gastronomie. Středoevropských veletrhů cestovního ruchu s důrazem na regiony se zúčastnilo 776 vystavujících firem a organizací z 21 zemí vystavujících na ploše 9500 m².

REGIONTOUR byl největší prezentací možností trávení dovolené nejen v České republice, ale i v zahraničí a zejména v zemích V4. Na veletrhu GO se představilo přes 90 zahraničních - i exotických destinací. Během čtyř dnů si je prohlédlo takřka 30 tisíc návštěvníků, profesionálů v cestovním ruchu i klientů, kteří přijeli z devíti zemí, ze zahraničí především ze Slovenska, Polska a Chorvatska. Akreditovalo se na 340 novinářů, včetně 20 zahraničních.

Poprvé se uskutečnil RegFoodFest, kde mohli návštěvníci ochutnat typické pokrmy i potravinářské a nápojové produkty jednotlivých regionů. Velký zájem byl o gastronomickou prezentaci Maďarska, moravskou vinařskou sekci, svět kávy i restauraci s krajovými specialitami. V sousedství expozic veletrhu GO navíc probíhalo třídní finále tradiční a prestižní soutěže Gastro Junior Brno – Bidvest Cup, v níž o tituly mistrů ČR bojovali nejlepší mladí kuchaři, cukráři a číšníci.

Velký důraz byl kladen na aktivní trávení dovolené. Konkrétní možnosti aktivní dovolené nabízela rozšířená Cyklistic-

Veletrhy navštívili i komunisté

Mezinárodní veletrhy průmyslu cestovního ruchu GO a turistických možností v regionech Regiontour v Brně navštívili i komunisté. Zaznamenali jsme názory některých z nich:

Europoslanec **Jaromír Kohlíček** (KSČM) nám řekl: *»Jako člen výboru pro dopravu a turistiku Evropského parlamentu jsem rád, že tento velký veletrh má mezinárodní účast. I letos jsme se zde setkali se slovenským velvyslancem. Velmi zajímavá byla úvodní část jednání, zcela jinak koncipovaná, než obvykle. Jen jsem tady letos neviděl krásného slovenského zpěváčka a houslistu. Avšak jsem rád, že tady vidím v kroji našeho mladého kolegu, předsedu městské organizace KSČM z Bučovic Josefa Boudu. Ten jako známý regionální konferenciér a zpěvák sice nebude zpívat na setkání veletržních vystavovatelů, i tak je to dobrá komunistická reprezentace,«* podotkl europoslanec Kohlíček a pokračoval: *»Tento veletrh má svoji více než dvacetiletou tradici a vždy se koná ve dvou pavilonech. Z řady veletrhů, které jsem zde zažil, vybočuje tím, že letos se tady nekoná výjezdní zasedání poslaneckého výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. To proto, že se naskytla možnost svrhnout naši jistě velmi drahou vládu.*

Jsem rád, že v Brně vidím staré známé. Zvláště prvního komunistického hejtmána na výstavním stánku svého Ústeckého kraje. Byl v něm dříve, než většina ostatních. My si nemůžeme dovolit zaspát a přijít někam pozdě. Přál bych si, aby, tak, jako komunistický hejtman byl při turistických veletržích ve stánku svého kraje první, aby i náš Ústecký kraj byl v popředí pozitivních změn v ČR,« uvedl Kohlíček.

Hejtman **Oldřich Bubeníček** (KSČM) k tomu poznamenal, že veletrh cestovního ruchu má velký význam pro ČR i jednotlivé regiony. *»Ústecký kraj má stále pověst průmyslového regionu. Avšak v Brně návštěvník našeho stánku vidí, že Ústecký kraj je také nádherná příroda, mnoho historických památek a historických měst, které stojí za to navštívit. Jsem rád, že jsem se mohl zúčastnit veletrhu poprvé jako hejtman. Jak říká náš pan kolega Michal Hašek, že Jihomoravský kraj je nejkrásnější region ČR. Pak dodávám, že Ústecký kraj je nejhezčí hned po něm,«* řekl Bubeníček. (vž)

ká vesnička a expozice Golf a Dovolená na vodě. Návrat k tradicím a jejich rostoucí význam v cestovním ruchu zvýraznila folklórní vystoupení a řemeslný jarmark.

Významnou událostí odborného doprovodného programu byl workshop Církevní turistika na téma výročí 1150 let od Cyrilometodějské mise s účastí představitelů církevních institucí, krajských úřadů, regionálních centrál cestovního ruchu, měst, cestovních kanceláří aj. Na výstavišti proběhlo jednání Rady Vinařského fondu a valná hromada Asociace kempů ČR,

Foto B. Blažková (Veletrhy ČR)

doprovodný program se věnoval také skupinovým rekreacím pro školy. Opět byly vyhlášeny výsledky Velké ceny cestovního ruchu 2012/2013. V kategorii Nejlepší turistický produkt zvítězilo Českosaské Švýcarsko a produkt „To jede! Aneb bussem, parníkem, vlakem i tramvají do světa skalních měst“, jako nejlepší jednotnou kampaň porota ocenila „Netradiční místa pro netradiční setkání“ Centrály cestovního ruchu – Jižní Morava a vítězem kategorie Nejlepší turistický portál jsou *mojeorlickehory.cz*. Nejlepší lázeňský a wellness balíček připravily Lázně Luhačovice, a to „Lázeňská dovolená pro rodiny s dětmi“. V kategorii nabídek pro golfovou turistiku porotu nejvíce zaujal balíček „Rodinný víkend na golfu“ od Silesia Golf Resort Kravaře. Nejlepšími cestovními kancelářemi loňského roku se podle hlasování široké veřejnosti staly Kovotour Plus, Exim Tours a Čedok.

V nové podobě se představily tradiční soutěže mladých odborníků v cestovním ruchu. O titul REGION REGINA se soutěžilo přímo na pódiu v pavilonu P a soutěž PROFI GO se rozrostla o kategorii turistických produktů, které studenti škol cestovního ruchu prezentovali odborné porotě na veletržním workshopu. Obě tyto změny se u odborníků i návštěvníků setkaly s velmi příznivým ohlasem.

Tradiční součástí veletržního programu byl již 16. festival filmů, fotografií a knih o cestování GO KAMERA 2013 s ústředním tématem Nepál, se kterým se návštěvníci seznámili i prostřednictvím tance, hudby a exotické kuchyně. Přednášky ve dvou sálech Kongresového centra navštívilo během čtyř dnů několik tisíc cestovatelských nadšenců z ČR i zahraničí.

Příští ročník veletrhů GO a REGIONTOUR proběhne 16. – 19. ledna 2014.
Tibor DÁVID

Malé zamyšlení

Aleše Růčky

Toto své zamyšlení píši v době, kdy ještě není jasno, kdo je novým prezidentem České republiky. Jasno ale je, že letošní rok bude horší, než ty předcházející, zvláště, když si vláda stále dělá jen to, co potřebuje ona.

Mám pochopitelně na mysli rozhodnutí, která v závěru roku protlačila v parlamentu, tedy především tzv. církevní restituce, o kterých i prezident Klaus prohlásil, že nejde o restituce, ale o dar, což mu však nebránilo, aby nepodepsáním tohoto zákona umožnil jeho uvedení v život. Mám na mysli vládní „balíček opatření“ i samotný rozpočet, který konzervuje nemožnost rozvoje naší země. Poslední týdny jsme se zájmem, ale především znechucením mohli pozorovat, čeho všeho je vláda schopna jen aby se udržela u moci. Vždyť nechutnosti kolem obsazení šéfa ministerstva obrany překročily meze snad všeho. Ale vláda to opět nějak vyřešila, stejně jako ustála poslední hlasování o důvěře, přestože ani náznakem nepřipustila, že na znění amnestie prezidenta ČR má nejen svůj podíl, ale že má z Ústavy ČR přímo zodpovědnost za její důsledky.

Vůbec nás tedy nepřekvapí, že současná vláda není schopna a ani ochotna bránit Ústavu ČR ve chvíli, kdy jsou zpochybňovány výsledky posledních říjnových krajských voleb. Vláda klidně trpí, že veřejnoprávní televize za peníze občanů této země svým zpravodajstvím podporuje akce jednotlivců, tedy především zneužívaných mladých lidí proti výsledkům těchto voleb. Že k tomu premiér i vláda mlčí nás už nepřekvapuje, i když by se k takovému porušování ústavnosti měli vedle prezidenta vyslovit právě oni. Tímto svým postojem tak podporuje nejružnější diskuse, jejich cílem není ve své podstatě nic jiného než rozšiřování antikomunismu. A o to vlastně této vládě jde, něco přece dělat musí, když nechce budovat demokratickou společnost.

Jak jsem se zmínil v úvodu, bude hůř. Už jsme začali pocívat zvýšení DPH.

O VLÁDĚ...

Můžeme očekávat další růst nezaměstnanosti, zhoršení úrovně a dostupnosti zdravotní péče, zavedení školného (ať už to nazvou jakkoliv), nenaplňování schváleného rozpočtu, které přinese nutnost dalších „opatření“, zhoršení bezpečnostní situace... Sám si milý čtenáři jistě umíš tento neúplný výčet doplnit. Jen na okraj připomenu, že díky vládním změnám v rozpočtovém určení daní nám byla v Brně např. omezena MHD a zvýšeny poplatky za svoz odpadu.

V poslední době se při rozhovorech se svými přáteli a známými shodujeme, že ve svém okolí neznáme nikoho, kdo by v životě své rodiny či rodin svých známých neměl nějaký problém. Všude se najde nějaký nezaměstnaný, což kromě snížení příjmů do rodinného rozpočtu nese i například hádky pro malichernosti, často i zdravotní problémy, někdy i skrytý alkoholismus. V nastíněném výčtu určitě můžeš opět pokračovat sám. S přáteli jsme vždy došli v podstatě ke dvěma závěrům. Za prvé: Za to vše může současný systém, za socialismu jsme to přece naznali. A za druhé: Vláda nemůže, a ani nemůže chtít proti tomu něco dělat. Něco proti tomu můžeme dělat jen my – nás 90 % nespokojených a podvedených občanů.

Něco proti tomu dělat znamená, podle mne, dělat něco pro to, aby současná vláda už nemohla v parlamentu prosazovat (svou většinou, již má jen díky korupčníkům) takové zákony, jako např. již zmíněné tzv. církevní restituce, které se dotknou několika generací. Aby nemohla prosadit např. chystané školné, chystaný zákon o zdravotních pojistovnách a mnohé další.

Není třeba dále rozvádět, že současná vláda už dávno není schopna rozho-

dovat v zájmu občanů republiky. Ona toho nebyla schopna a především ochotna nikdy, i když se tak snažila alespoň vypadat. Navíc, jak ukazuje poslední případ předsedkyně „strany“ LIDEM ohledně jejího jmenování řízečním resortu MO, této vládě už došly kádry. Můžeme směle říci, že každá nová osobnost, která se objeví v této vládě může být jen horší – a to je co říct, takovou najít není jen tak.

Za této situace je tedy třeba všemožně se podílet na sjednocování názorů levicově orientovaných lidí i organizací, vysvětlovat „tápajícím“ jednak skutečné důsledky řízení našeho státu současnou vládou, jednak cesty, které levicové strany navrhuji pro skutečný rozvoj společnosti. Vysvětlovat, že vše, co se ve společnosti děje je nutno vidět v souvislostech, a to i historických. A historii tohoto státu nevidět jen okleštěně, jak ji prezentují pravicové sdělovací prostředky.

Vysvětlovat, že jediné sjednocená levice, levicově orientovaní občané této republiky mohou zabránit, aby si vlády Nečasů a Kalousků dělaly nadále co chtějí, přesněji co chtějí ti, za něž kopou. A že nekopou za občany České republiky zde není třeba zdůrazňovat.

Vysvětlovat znamená mluvit s lidmi, využívat všech shromáždění a současně se zúčastňovat všech manifestací a demonstrací organizovaných odbory a levicovými organizacemi.

Kamenná duha

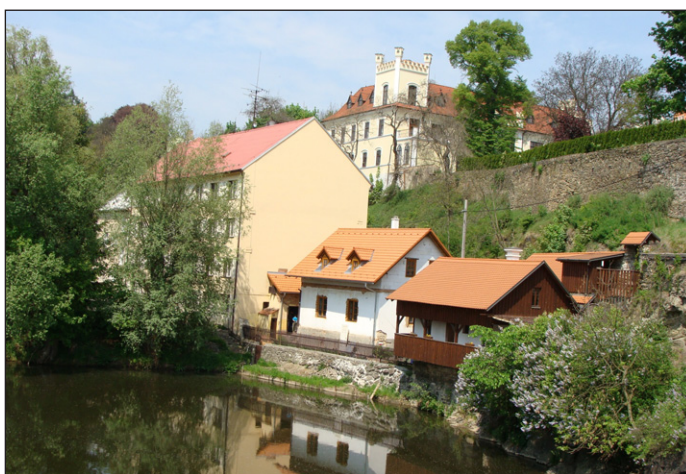
Moravské zemské muzeum do 24. března vystavuje z depozitářů Mineralogicko-petrografického oddělení výběr barevných minerálů pod názvem Kamenná duha. Výstava minerály není náhodná už vzhledem k tomu, že Morava mimořádně oplývá mineralogickým bohatstvím. Autor těchto řádků si vzpomíná na doby, kdy v 70. letech 20. století v Horních Borech místní znalci po celý rok sbírali po orbě na poli kusy polodrahokamů. Některé růženiny byly i velikosti dětské hlavy. Pak je znovu pečlivě na pole aranžovali, aby je mohl objevit západoněmecký sběratel oplývající tvrdou měnou, jemuž dělali průvodce. I dnes lze leccos nalézt na polích v lokalitách navlečených, jako korálky na železniční trati Brno-Žďár nad Sázavou. Výstava nevelká rozsahem je odborně fundovaná na rozdíl od některých předchozích výstav MZM často vypočítaných na efekt.

U CÍRKEVNÍCH RESTITUCÍ VYZKOUŠÍME MÍRU HLOUPOSTI ČESKÉHO NÁRODA. PO JEJICH PŘIJETÍ BUDOU NÁSLEDOVAT OPRAVNĚNÉ RESTITUČNÍ NÁROKY SUDETSKÝCH NĚMČŮ A ŠLECHTY – SLIBUJEME ALE, ŽE ROBOTU A PRAVO PRVNÍ NOCI NEODHLASUJEME! zvi

V minulém čísle Echa jsme psali o tom, že německé jméno obcí nemusí znamenat původnost německého obyvatelstva v daném místě, protože národnostní poměry se měnily, někde i několikrát – kraj byl nejprve osídlen Čechy, pak se v některé válce vylidnil, byl poněmčen a později znovu počestěn. Ukážeme si to na několika příkladech.

Na jih od Mor. Krumlova je obec Dolenice, německy Tullnitz. Leží v kraji, kde se prolínal český živel s německým, obyvatelstvo této obce i dalších vesnic v okolí bylo obojí národnosti. Přesnou dobu založení vesnice neznáme. Bezpečně víme, že v druhé polovině 18. století sem přišli jak Češi, tak Němci do obce, která předtím byla pustá. České jméno ukazuje na původní české obyvatelstvo, název obce na motivaci dolní (obec), tedy „ležící v nízkou položeném místě“. Vzhledem k tomu, že okolní krajina je rovinatá, nepřichází v úvahu motivace názvu jiné obce v okolí jako „horní“. Otázka je, jak vzniklo německé Tullnitz. Podle jednoho názoru jde o zkomolení české starší Dolnice nebo Důlnice; tento výklad se zdá být pravděpodobný. Existuje však názor, že jde o běžence z Tullnu v Rakousku, podobných případů je na našem území mnoho, např. Olomučany jsou obec lidí, kteří přišli od Olomouce nebo Dunajovice znamená „lidé od Dunaje“. Mimochodem Dolní Dunajovice přesto, že jméno je jednoznačně české, byly po třicetileté válce osídleny německým obyvatelstvem a německý název obce Unter Dannowitz/Donowitz vznikl zřejmě poněmčením českého jména.

Město Stříbro.

Ilustrační foto Tibor Dávid

Kousek od Dolenic leží Břežany, do roku 1949 Fryšava. Jméno Fryšava není původní, vzniklo zkomolením původního českého názvu Břežany a nyníjší jméno obce je prostým návratem k původnímu znění, známému od založení obce až do husitských válek, kdy se začalo psát na začátku jména F-. Fryšava u Nového Města na Moravě vznikla stejným způsobem a obě jména jsou tedy čistě česká; zvuková shoda začátku slova s německým frisch „svěží“ je náhodná, doložena je i podoba Vršava, která se neujala.

Nedaleko na jih je obec jménem Pravice; tvar podobně jako u jmen Modřice, Popovice, Střelice, Petrovice ... je pomnožený, ty Pravice. Před rokem 1945 byla obec německá. Jméno je však české, jeho německá podoba Probitz je jasná zkomolenina. O původu jména bylo napsáno několik názorů, protože původ P- na počátku slova je obtížně vysvětlitelný, zvláště když okolí nebylo v posledních stoletích osídleno Čechy. Obec sama však je dost stará. Uvažovalo se, že jde o zkomolené znění jména Vrahovice, obec toho jména je u Prostějova a starší podoba je doložena jak v české podobě Vrahovice, tak několikrát zvl. ze 14. st. v německém znění Wrahowitz. Na začátku jména je víckrát zapsáno v české i německé podobě B-. Asi nejsprávnější je názor několika odborníků, že od původu jde o (českou) vesnici „lidé Pravových“, jméno Prav- je pak zkrácením podoby Pravoslav nebo podobně znějícího jména zakladatele.

Případů, kdy v areálu před rokem 1945 čistě německém jsou obce, které svým jménem ukazují na český původ, je po

republice desítky, ne-li stovky. Připomeňme např. obec Dvorce v okrese Bruntál. Byla to původně obec čistě česká až do třicetileté války; v ní bylo původní české obyvatelstvo vyhánáno a do celého kraje pak přišli němečtí kolonisté. Německý název obce Hof je poprvé doložen v roce 1601.

Některá jména obcí na česko-německém pomezí ukazují, že vznikala v obou jazycích nezávisle na sobě. Např. Karviná se německy jmenuje Arnoldsdorf, ves Arnoldova, první doklad je z r. 1331, z téhož roku je i české jméno Karviná (pravopis Karvinná, zavedený za první republiky, nemá historické opodstatnění). Ostravsko, Hlučínsko i Karvinsko bylo zasaženo současně německou, polskou i českou kolonizací již za prvních Přemyslovců. Podobně Svinov, dnes předměstí Ostravy, dříve samostatné město, se německy jmenuje Schönbrunn. Je zbytečné pokoušet se v takových případech o odvozování jména v jednom jazyce ze jména v druhém jazyce; jméno Krnov, které je jako jméno slezského města známo od r. 1240, vzniklo nezávisle na německém jméně Jägerndorf (poprvé 1253).

A závěrem něco o názvu našeho města, Brno. Jméno je doloženo od nejstarších dob v různých zkomolených podobách, německé obyvatelstvo města vedle početnějšího českého také. Centrem brněnských Němců byly ulice kolem kostela sv. Jakuba, české obyvatelstvo se soustřeďovalo kolem původního hradu, který stál na místě dnešního Petrova, a dále k současnému Starému Brnu. O jméně Brna je bohatá literatura nejen čes-

ká. Byl publikován názor, že původní název vznikl zkrácením jména Eburodunum keltského původu, s nímž je příbuzné německé Brunnen „studna“ (německá podoba Brunn je její obměnou). Protože však existují, a to i ve velké vzdálenosti od Brna, české názvy typu Brná, Brněnec, Brničko, Brňany (u Vyškova; německý název Prendlets tu ukazuje na velmi staré zkomolení původního Brunnaz, což je starý 6. pád někdejšího českého jména, stejně jako Turas je starý 6. pád od Tuřany, Radlas od zaniklého Radlany, Morbes od Moravany apod.), je mnohem pravděpodobnější domácí český původ od starobylého pojmenování hlíny brnaje. Pro tento původ svědčí i jméno Hlinky, dnes ulice, dříve samostatné předměstí (Starého) Brna směrem ke Svatce (také jméno řeky je spíše slovanské, existuje přítok Pečery Svorotka v severním Rusku, -oro- proti našemu -ra- je i např. ve *vorona* : *vrána*, *korova* : *kráva* apod.). I věcně tento výklad lépe vyhovuje než názor o neslovanském původu jména Brno, protože město samo, vyvýšení Petrova (a konečně i později vzniklého Špilberku, jehož jméno je poprvé připomínáno r. 1279) i širší okolí stojí na naplaveninách, nikoli na skalním masivu (ten je až ve vzdálenějším okolí).

Ze záznamů a historie jmen, jak jsme uvedli zde i v 1. čísle Echa, je zřejmé, že drtivá většina německých podob jmen osad na Moravě, hlavně jižní, je pozdější než prastará původní jména česká. Náš výběr není zdaleka úplný. Další poučení může čtenář hledat v odborné literatuře.

MANIFEST KOMUNISTICKÉ STRANY – 165 LET

Druhý sjezd mezinárodní dělnické organizace Svazu komunistů v Londýně konaný ve dnech 29. listopadu – 8. prosince 1847 pověřil Karla Marxe a Bedřicha Engelse vypracováním zevrubného programu hnutí. Program vydali v únoru 1848 – před 165 lety – nejprve v německém jazyce, později v několika dalších jazycích. Bedřich Engels v předmluvě k anglickému vydání z roku 1888 uvedl, že základní myšlenka tvořící jádro Manifestu patří Marxovi. Je to myšlenka, že „*způsob hospodářské výroby a směny, který převládá v určité historické epoše, a společenské zřízení, které z něho nutně vyplývá, tvoří základ, na němž vyrůstají a z něhož jedině mohou být vysvětleny politické a duchovní dějiny lidstva (od rozkladu prvobytné rodové společnosti s pospolnou drůbhou pudy), byly dějinami třídních bojů, zápasů mezi vykořisťujícími a vykořisťovanými, vládnoucími a utlačovanými třídami, že dějiny těchto třídních bojů tvoří vývojovou řadu, v níž bylo nyní dosaženo stupně, kdy se vykořisťovaná a utlačovaná třída – proletariát – nemůže osvobodit z nadvlády vykořisťující a vládnoucí třídy – buržoazie – neosvobodí-li zároveň a jednou provždy celou společnost od jakéhokoli vykořisťování a útlatku, od všech třídních rozdílů a třídních bojů. K této myšlence jsme se oba postupně přibližovali*

už několik let před rokem 1845. Jak dalece jsem v tomto směru postoupil samostatně, ukazuje moje 'Postavení dělnické třídy v Anglii'. Když jsem se však na jaře roku 1845 znovu sešel s Marxem v Bruselu, měl tuto myšlenku už propracovanou a vyložil mi ji slovy téměř stejnými, jako jsem ji shrnul zde'.

Poprvé česky vydal Manifest v New Yorku v roce 1882 redaktor dělnického tisku Leopold Kochman (1847-1919). Podruhé ho uveřejnil ve vídeňských Dělnických listech v roce 1893 novinář August Radimský (1862-1929). Od té doby vyšel u nás Manifest v několika vydáních spolu s předmluvami i dalšími materiály. Vždyt i strůjci převratu v listopadu 1989 se „*inspirovali*“ v zájmu neomezené moci kapitálu tím, co napsali K. Marx a B. Engels v předmluvě k německému vydání Manifestu z roku 1872, že Pařížská komuna podala důkaz, že dělnická třída nemůže prostě převzít hotovou státní mašinérii a uvést ji do chodu pro své vlastní účely. A dále tím, jak tuto myšlenku rozvedli, že všechny převraty tento stroj zdokonalovaly, místo aby jej rozbily (K. Marx, Osmnáctý brumaire Ludvíka Bonaparta, Marx-Engels, Vybrané spisy, svazek 2, Svoboda Praha, 1976 nebo Marx-Engels, Spisy, svazek 8, Svoboda Praha 1960). To jsou paradoxy dějin! **Karel JANIŠ**

VZPOMÍNKA NAVÝSOST AKTUÁLNÍ

Když končilo Federální shromáždění v roce 1991 a už se nic nedělo, protože byly samé přestávky na porady klubů, v jedné takové pauze přišel za mnou Ladislav Adamec, který stál v čele komunistické strany v přelomovém roce 1989 až 1990, a řekl mi, abychom šli na pivo. Šli jsme ke Staré poště, nebylo to daleko, v Opletalově ulici v Praze. S Adamcem bylo dobré chodit, měl velkou autoritu mezi prostými lidmi, kterých tehdy byla plná hospoda. Byl jsem trochu překvapen, když Ladislav Adamec náhle zvažněl a řekl mi: „*Musím Ti říci něco důležitého. Někdy začátkem prosince 1989 mně volal Gorbačov a řekl mi – Soudruhu Adamče, jsi osobně odpovědný za to, že bude Havel zvolen prezidentem*“.

Já jsem se ještě zeptal, zda mu to nebylo divné, a on mě ujistil, že bylo docela normální přijímat podobné pokyny. Ladislav Adamec svůj úkol splnil.

A skutečně, komunisté ve Federálním shromáždění disciplinovaně, zcela jednomyslně zvolili Václava Havla prezidentem. Tím zabránili destabilizaci republiky, i když ta se později rozpadla. Samozřejmě, to sdělení Ladislava Adamce bylo pro mne překvapivé. Vyčázelo ze známého důvodu, že existovala dohoda mezi Američany a Rusy, jaký bude další vývoj v Evropě po změně režimu v roce 1990.

Často si vzpomenu, když slyším, že bylo chybou, že komunisté měli být zakázáni už v osmdesátém devátém roce, na tuto rozmluvu s Ladislavem Adamcem. Nebylo totiž možné komunisty zakázat,

protože komunisté stabilizovali situaci. Měli by si to dnes uvědomit ti, kteří volají po zákazu komunistické strany anebo alespoň jejího zbavení moci v krajských zastupitelstvech, ač se ve volbách umístili na nejpřednějších místech, a voliči je tedy zvolili. Organizátoři takových postupů mají krátkou paměť. Komunisté přece nebojovali o moc. Moc ležela na ulici a při tom se zachovali jako opravdoví demo-

kraté. A nebojují o moc ani dnes. To všechno by si měli připomenout ti mladí, kteří dnes vyvolávají neklid v několika krajích a chtějí změnit vůli voličů a popřít tak demokracii a svobodu v naší zemi.

Zdeněk KLANICA

Pozn.: Přetištěno se souhlasem autora z Haló novin 19. 12. 2012. Jde o významný příspěvek k pochopení vývoje událostí po 17. listopadu 1989. **kj**

ŠLI PŘED NÁMI

Pankrác Krkoška – 125. výročí smrti

16. února 1888 zemřel učitel, novinář, jeden ze zakladatelů brněnské Rovnosti Pankrác Krkoška. Narodil se 22. ledna 1861 v Brně v rodině rolníků. Rodiče se odstěhovali do Brna za práci v textilní výrobě. Pankrác po vchození zábrdovické farní školy, Slovanského gymnázia absolvoval učitelský ústav v Brně. Vystřídal v letech 1880-1885 několik míst učitelského působení – Lipůvka, Bosonohy, Nový Rousínov, Kovalovice, Moravské Prusy. Všude narážel na odpor a nepochopení pro stanoviska, že do školy patří věda a církve do kostela. Šíkana ze strany státní správy, spory s řediteli škol i s místními faráři vedly Krkošku k žádosti o propuštění ze školství v létě 1885. Plně se věnoval účasti ve veřejném životě – v divadelním spolku Svatoboj, v Sokole a hlavně úsilí sjednocovat dělnické hnutí tehdy rozdělené na radikální a umírněné. Tomu měla přispívat Rovnost, kterou v létě 1885 spoluzaložil. Pod jeho vedením Rovnost plnila roli kolektivního organizátora boje proti chudobě a za socialistické přeměny společnosti. V jeho člancích stále častěji argumentuje na podkladě myšlenek Marxova Kapitálu. Tuto knihu zamýšlel přeložit. Postupující onemocnění mu zabránilo tento úmysl naplnit. Krkoška zemřel ve věku 27 let. Na čtyři tisíce dělníků se zúčastnilo smutečního rozloučení v průvodu od nemocnice na Pekařské na Ústřední hřbitov. Nad hrobem promluvil Josef Hybeš, který pokračoval úspěšně ve sjednocování dělnického hnutí.

V době, kdy se o dělnickém hnutí a jeho představitelích téměř nic neuvádí, je potěšitelné, že v roce 2007 a znovu v roce 2011 Antonín Hošťálek v Husovické romanci život Pankráce Krkošky, prodloužené ruky Karla Marxe a „*pokoušejícího se zachránit proletariát od prašiviny bídy*“, připomněl a zdůraznil, že dodnes se jeho texty dají číst. **kj**

□ **ROZDÍLNÉ HODNOCENÍ.** Slovo, věta, úsudek, stanoviska se v naší společnosti nehodnotí podle obsahu, ale podle toho, kdo je vysloví. Pokud výrok vysloví komunista, zvedne se anti-komunistické běsnění. A cokoliv vysloví člen vládní koalice, je to pravda. Všichni jsou u nás pro svobodu a demokracii, ale komunistům se upírají, i když je potvrdili voliči. Vystoupení předsedy lidovců Pavla Bělobrádka v televizním pořadu „*Máte slovo*“ u M. Jílkové 6. prosince 2012 se neslučovalo s křesťanskou láskou k bližnímu, o místopředsedovi ODS Jiřím Pospíšilovi nemluvě (*předseda lidovců přikládal pod kotel pořádnými poleny nenávisť a bývalý ministr spravedlnosti vykřikoval vyčpělé bláboly o nedemokratické straně komunistů, chyběl jen strážce financí, který mohl fackovat ty přítomné nepoučitelné. Na konci pořadu to vypadalo, že je brzo „klepne pepka“*). Hlasy pro KSČM jinou hodnotu, než ty hlasy pro další strany? Kdo ovlivňuje veřejnost a rozděluje naše občany? Komunisté již v roce 1989 řekli, že po změně stávajícího systému dojde k nezaměstnanosti, k rozdělení společnosti na chudé a bohaté, k hodnocení lidí podle získaného majetku a ne podle vykonané práce. Tehdy Václav Havel hlásal, že komunisté straší nezaměstnaností a aby jim nikdo nevěřil. Kdo měl tedy pravdu? A dnes naopak vládnou koalice, pomocí médií straší našimi řádně zvolenými zastupiteli, poněvadž jsou prý stejní jako ti předlistopadoví mocní. Je tomu tak proto, že straší náš program koncipovaný ve prospěch lidí žijících se poctivou prací, zatímco jejich politika slouží menšině společnosti hromadící majetek bez ohledu na způsob jejich získání. Pravicoví politici (*a zejména trubači jejich politiky v médiích*) mají strach o svá současná korýtka, a proto stále straší občany spoluprací ČSSD s KSČM a nemají klid ani při spaní. (*Redaktoři soudí podle sebe druhé, co kdyby jednou museli prokázat, že každý, kdo chce pracovat, si vždy práci najde, jak o tom dnes hovoří a píše? Koho by soustavně obličovali, komu by skákali do řeči?*) Čím více hlasů odevzdají voliči komunistům, tím lépe pro jejich budoucnost. Z chyb jsme se poučili, nejsme převlékači kabátů jako ti, kteří naši stranu opustili a jsou dnes v řadách vládnoucích stran – nemáme s nimi nic společného. Tolik ze stanoviska ZO KSČM 3002.

□ **DOMINOVALA PEAKOVÁ DÁMA.** Když se prezident republiky dozvěděl, že má být ministryní obrany, vyslovil se v tom smyslu, jak statní mužové přijmou dívku. Ona reagovala, že prezidenta přesvědčí, že není křehotinka. A když byla ministryní jmenována, tvrdila, že žádné zemětřesení nebude, ale hned druhý den odvolala 1. náměstkyně Picka a další dva činitele, aniž informovala premiéra, který ovšem byl v Bruselu. Prezident se podivil, poněvadž ho premiér ubezpečoval, že k něčemu podobnému nedojde. V pořadu *Partie* na TV Prima 16. prosince 2012 řekl, že telefonoval s Nečasem a oba byli překvapeni a vznikla nedůvěra. Kriticky se vyjádřil k počínání vlády v otázkách důchodové reformy, vyšší

STŘÍPKY Z KONCE ROKU 2012

D P H ,
poněvadž se nenašla shoda mezi koalicí a opozicí – vyšší DPH povede k nižším nákupům a výnos daní bude nižší, povede to k daňovým únikům a nákupům v zahraničí. A kvůli církevním restitucím vzroste státní dluh. Škrtať se mělo něco jiného, přeházet se měly kapitoly státního rozpočtu. Nakonec 19. prosince 2012 poslanci přehlasovali senátory v poměru 102 : 88, pro hlasovali poslanci ODS, TOP 09, LIDEM a 2 z bývalých VeVe a 2 další. A hned 20. prosince 2012 odvolal prezident republiky Peakovou dámu z ministerské funkce na návrh premiéra, prý pro ztrátu důvěry. Při hlasování pro tzv. úsporný balíček byla premiérovi dobrá, to ještě měla jeho důvěru! Najednou zjistili, že vlastně ani neměla prověrku potřebnou pro NATO, představovala si to tak, že na jednání bude posílat 1. náměstkyně s potřebnou diplomatickou, jazykovou vybaveností, který jí bude zastupovat, byla by tedy jakousi půlministryní. Prezident republiky i premiér „*dívku*“, která se proměnila v dračici, silně podcenili a situaci nezvládli. Premiéra prezident pověřil dočasným řízením ministerstva obrany, po osmi dnech se na své místo vrátil Vlastimil Píček. Peaková dáma svolala své lidi a plní rozhořčení nad tím, co si premiér dovolil, řekli, že z vlády k 10. lednu 2013 odejdou. Bývalý ministr školství Josef Dobeš přispěchal na pomoc pro hlasování místo LIDEM – tři bývalí VeVe Kočí, Škárka a Štovíček, tři

bývalí z ODS Fiala, Bém a Doktor, nečlenové LIDEM Vysloužil a Vacek. Peaková dáma to využila k prohlášení, že si sice s premiérem spoluprací nedovede představit, ale 3. ledna 2013 bude jednat o dalším pobytu ve vládě – přišla by o 150 tisíc Kč měsíčně a jak případně napsal Jiří Hanák v *Právu* 22. prosince 2012, přece nebude sbírat psí „*hovínka*“ v dětském parku. Jak připomněl senátor Kubera, vláda sice má často namále, ale vědomí, že by mohla přijít vláda ČSSD a KSČM, je udržuje u moci. To si skutečně uvědomují při hlasování i ti tzv. nezařazení.

□ **PŘÍMÁ VOLBA PREZIDENTA REPUBLIKY.** Nejvyšší správní soud vrátil do přípravy voleb Janu Bobošíkovou, mimo ponechal Okamuru a Dlouhého. Ve studentských volbách dominoval Vladimír Franz, následovali Jan Fischer, Karel Schwarzenberg, Miloš Zeman, Táňa Fischerová, Zuzana Roithová, Přemysl Sobotka, Jiří Dienstbier. Až na „*knížete*“ jsou kandidáti politických stran mezi studenty málo oblíbení. Média, zejména televize, soustavně předkládají předpokládaný výsledek, že do druhého kola postoupí Jan Fischer a Miloš Zeman. Podobně tomu bylo před sněmovními volbami 2010, že jde o rozhodování mezi ODS a ČSSD, nečekaně „*vyrostly*“ TOP 09 a VeVe.

□ **ROK BEZ HAVLA, STÁLE OSLOVUJE.** Před rokem zemřel Václav Havel. O jeho dílo je stále zájem, prodávají se knihy a uvádějí jeho hry. To napsala Mladá fronta Dnes 18. 12. 2012. Na budově Evropského parlamentu v Bruselu, před sochou sv. Václava v Praze i v Brně zazářila srdce, po ulicích chodili lidé s krátkými nohavici, aby si připomněli Havlovy krátké kalhoty při přehlídce v prosinci 1989 při nástupu na Hrad. I když Václav Havel byl a zůstane jediným prezidentem života redaktora Práva Jiřího Hanáka, za jeho vážnou chybu považuje jeho podpis pod plošný lustrační zákon a až příliš hlasitý souhlas s bombardováním Srbska letectvem NATO v zájmu kosovských narkobaronů. Věta, že takový člověk se snad už nenarodí, jak ji zaznamenal, páchne kadidlem nanebevzetí Václava Havla, památku a práci to musí urážet. V souladu s Karlem Havlíčkem doporučil Jiří Hanák v *Právu* 19. 12. 2012, aby budovatelům Havlova kultu do rukou sjetí ráčila práce a myšlenky Havlovy (*to je dobrá připomínka*). **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezona v únoru a březnu

Janáčkovovo divadlo premiéruje (8. III.) Sen noci svatojánské Benjamina Brittena. Kompoziční styl skladatele byl ovlivněn, jak staroanglickou tvorbou Thomase Weelkese a Henryho Purcella, tak díly Rossiniho. Bývá srovnáván se Stravinského neoklasicismem. Brittenovy opery Zneuctění Lukrécie, Peter Grimes, Smrt v Benátkách jsou součástí soudobého operního repertoáru. Sen noci svatojánské dominuje nejen sdělnou hudbou ale i díky předloze svým světem lesních skřítků a elfů a rozvernými hrami mileneckých párů. Brněnská inscenace je první uvedení této opery v České republice a režie se ujal režisér plzeňské operety Roman Meluzín.

V Redutě vystoupí (18. II.) divadelní spolek Frída s inscenací Tomase Jachimka Kolega Mela Gibsona. Jedná se o monodrama, v hlavní roli s Martinem Trnavským, v napínavém příběhu herce provinčního divadla, zatčeného za loupežné přepadení banky. Festival Trialog začíná (24. II.) inscenací Oblaky Slovenského národního divadla Bratislava. Jde o Aristofanovu komedii z roku 425 p. n. l. na stále aktuální téma - jak se zbavit dluhů, v hvězdném obsazení Mariánem Labudou, Emilem Horváthem, v režii Martina Čičváka.

V Mahenově divadle pokračuje (3. III.) divadelní festival Trialog představením Enron Národního divadla Praha. Jde o pád energetické společnosti Enron, který předznamenal v roce 2001 současnou světovou finanční krizi. Vlastník společnosti se trestu nedožil a účetnictví firmy shořelo. Autorka Lucy Prebble uvedla hru v londýnském Royal Court Theater a hra byla nominována na Olivierovu cenu za drama. V režii Michala Dočkala hrají David Matásek, Václav Postránecký, Petra Špalková a další. Národní divadlo moravskoslezské uvede (10. III.) Čechovova Ivanova v režii Štěpána Pácla. Režisér tvrdí, že hru pojímá jako komedii a kritika hodnotí jeho pojetí jako akcent na protikladnost postav.

Městské divadlo na Divadelní scéně reprizuje (25-28. II., 2. a 15. III.) adaptací románu Klause Manna. Mefisto. Jedná se o kariéru herce, který zaprodá svou kariéru diktátorskému režimu. Předlohou hlavní postavy byl divadelní ředitel Gustav Gründgens bývalý snoubenec Mannovy sestry, od roku 1934 divadelní a filmový režisér pracující pro nacisty. Román psaný v emigraci před 2. světovou válkou vyšel až v roce 1956 ve Východním Německu. V Západním Německu měl zákaz vycházení, díky žalobě Gründgensova syna na ochranu osobnosti jeho zemřelého otce. Zákaz byl potvrzen Spolkovým soudním dvorem v roce 1968. Román se však dovážel z Východního Německa a v roce 1981 vyšel i v Západním Německu. Autorem divadelní úpravy je režisér inscenace Petr Kracík a v hlavní roli je nezapomenutelný Martin Havelka.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (17. II.) představení Divadla Kalich, komedii Zločin v posázavské Pacifiku s výmluvným podtitulem Hudební retrokomedie živě provázena originálními písněmi toužení a dalek z první republiky. Autoři Martin Vačkář, Ondřej Havelka, který i režíruje se patrně shlédli v Radových a Žákových trampských dobrodružstvích. Jaroslav Žák a Vlastimil Rada před knižním vydáním Dobrodružství sedmi trampů a dalších knih si vyzkoušeli téma ve formě scénky na svých kamarádech - členech Mánesu jako publiku. Tvůrci inscenace jdou před publikum rovnou. Bude zajímavé jaký remake vytvořili. Festival

divadelního spolku Kašpar uvede (21. - 25. II.) výběr her, z nichž jmenujme monodrama podle Dostojevského Něžná je noc, v divadelní úpravě a režii Patrika Hartla s Martinem Hofmannem v roli Marmeladova a Mikulášovy patálie podle René Goscinyho, v divadelní úpravě a režii Filipa Nuckollse, s Milenou Steinmasslovou, jako maminou, ověřené nadšenými kritikami.

Divadlo Husa na provázku uvádí (13. III.) Klicperovo divadlo s hrou Davida Drábka Koule. Jde o divadelní zpracování skandální rozhlasové hry, která rozpoutala lavinu soudních žalob a v anketě posluchačů se stala rozhlasovou hrou roku. Žaloby podaly sportovkyně Helena Fibingerová a Jarmila Kratochvílová figurující, jako hlavní postavy pod průhlednými pseudonymy, obviňované ve hře z dopingu a požadovaly po Českém rozhlasu kompenzaci za porušení práva na ochranu osobnosti. Bude zajímavé zda v budoucnu najde nějaký autor odvalu napsat podobný trháč o našich současných i minulých politikcích. Senzačního materiálu najde za uplynulých 23 let dost a dost včetně materiálu o hlavách státu.

Divadlo u stolu uvádí v premiéře (23. III.) hru Magor s podtitulem Na Smíchově byl heaven - komorní inscenace inspirovaná osmiletým společným soužitím Ivana Martina Jirouse a jeho dcery Františky na Smíchově, v Nádražní 28. Bude zajímavé jak bude interpretována postava bouřliváka stojícího vždy v opozici, vždy provokujícího, někdy až za hranicí exhibice.

HaDivadlo uvádí (22. II.) Divadlo Archa s literárním kabaretem Igora Malijevského a Jaroslava Rudíše věnovaném Láscce a Hudbě. Jak praví anotace - kabaret pod názvem EKG je zaměřen na současnou literaturu a stírá hranice mezi žánry a generacemi. Protagonisté udržují pořad na pomezí literárního čtení, hudebního večera a divadelního kabaretu, každé představení je premiérou i derniérou zároveň.

Buranteatr uvádí (27. a 28. II.) na Stadioně na Kounicově komedii Daniela C. Jacksona Můj romantický příběh. Hra měla premiéru roku 2010 v Traverse Theatre v Edinburghu a skotský autor vypráví příběh náhodného milostného vzplanutí a to jednou z hlediska muže podruhé z hlediska ženy. Buranteatr ji uvedl v české premiéře loni v listopadu.

Divadlo Polárka premiéruje (16. II.) hru dramatika a spisovatele Jamese M. Barrieho Peter Pan. Jde o postavu z fantastických pohádek pohybující se po okraji žánru sci-fi a fantasy v anglosaském světě známou, méně však u nás. Hrdinou je malý chlapec, který nechce dospět a zažívá dobrodružství ve fiktivní Zemi Nezemí. Poprvé se objevil na divadelních prknech v roce 1906 a následovaly další hry v roce 1911 a 1929. O jeho popularitě svědčí 7 filmů z nichž první němý byl natočen roku 1928 a posledního roku 2003. Bude zajímavé jak se scénaristé Radek Brož a Simona Nyitrayová, která představení režíruje vyrovnají s předlohou.

Divadlo Radost reprizuje (24. II.) roztomilou inscenaci podle Andersena O Malence a Ořechovské divadlo uvede (26. II.) komedii Eugena Labiche Slaměný klobouk proslavenou v úpravě Voskovce a Wericha nebo Miroslava Horníčka a zfilmovanou Lubomírem Lipským. Tentokrát jde o úpravu Vlastimila Pešky pod názvem Slaměný klobouk aneb Helenka měla vždycky jedničky,

kteřá snad nebude zaostávat za předchozími přepisovými.

Divadlo na Orli premiéruje (17. a 18. II.) Pokrevní sestry s podtitulem vaudeville na královské téma. Jedná se o muzikál na téma konfliktu dvou královen Alžběty Anglické a Marie Stuartovny. Jak vidno téma zpracované klasiky stále táhne a je otázka zda ve prospěch historického příběhu.

Studio Marta Divadelní fakulty JAMU v premiéře uvádí (24. II.) inscenaci Vaše bolest, moje potěšení a jak praví anotace volnou adaptaci jednoho z klíčových antických mýtů Elektru. Nabízí se stejná otázka jako v případě předchozím. Une-se úpravu látky stará dva a půl tisíce let?

Janáčková akademie uvede spolu s Brněnskou Filharmonií (15. II.) v Besedním domě soubor Jeune Orchestre Atlantique, složený ze studentů evropských hudebních škol, interpretující staré mistry na dobové nástroje. Zřizovatelem souboru Jeune Orchestre Atlantique je organizace Abbay aux Dames pěstující hudbu stylových období, od klasicismu po raný romantizmus a je navázána na stejné dramaturgicky zaměřený Orchestre des Champs-Élysées, sídlící v Theatre des Champs-Élysées v Paříži. Členové orchestru působí v organizaci Abbay aux Dames jako pedagogové. Pro studenty hudebních škol vedou kurzy autentické interpretace výše uvedených stylových období a organizace Abbay aux Dames hradí studentům veškeré náklady. Kurzy probíhají po celé Evropě. V lednu to bylo na Maltě, v únoru v Brně. Na kurz navazují (16., 17. II.) koncerty pedagogů a komorních souborů staré hudby v Koncertním sále Jamu a výstava děl studentů Strzemiňského Akademie umění z polské Lodže. Wladyslaw Strzemiński byl polský konstruktivista, jak byl nazýván funkcionalismus v Německu a Sovětském Rusku a navazoval na německý Bauhaus a styl Nová včernost. Škola po něm nazvaná má avantgardní umění ve svém programu.

Brněnská Filharmonie uvede (28. II., 1. III.) v Janáčkově divadle pod taktovkou Kaspara Zehndera Alpskou symfonii Richarda Strausse spojenou s vizualizací. Sólouho lesního rohu a alpského rohu se ujme Radek Baborák. Co si pod vizualizací představit posluchač pozná. V Besedním domě Spolek přátel hudby uvede (26. II.) Korngoldovo kvarteto s atraktivním Schubertovým Kvartetem č. 14 d-moll Dívka a smrt.

Kino Art uvádí (18. - 20. II.) film Jana Hřebejka Odpad město smrt. Jde o remake podle scénáře kultovního filmaře Reinera Wernera Fassbindera s tematikou prostituce v rozpadávajícím se městě řízeném úplatnými politiky. Post Tenebrax Lux latinsky znamená po temnotě světa. Bylo to heslo kalvinistů a reformace, později heslo státu Chile. Odtud se odvíjí název stejnojmenného filmu mexického režiséra Carlose Reygadase odměněného na filmovém festivalu v Cannes 2012 cenou za filmovou režii uváděného (28. II.) v Artu. Snímek je situován na mexický venkov, kamera impresionisticky snímá hory, což kritika filmu vyčítá jako přílišný důraz na obraz. K provozu kina Art nutno dodat. Škoda, že tištěný a proto pro zřizovatele patrně drahý měsíční program, v němž si má divák vybrat, vychází s více než s týdenním zpožděním a úsměv budí prosinčový plakát s programem nahrazený aktuálním v poslední lednové dekádě. Vedení kina patrně počítá pouze s divákem vybaveným internetem, což se obráží na návštěvnosti. /V/

KONFERENCE RUSOVÉ A MORAVA MĚLA Kladnou Odezvu

Odezvu veřejnosti vyvolala zdařilá 3. konference národnostní menšiny 31000 Rusů žijících v ČR (bez uprchlíků), která se konala začátkem ledna v Brně pod názvem Rusové a Morava. Jejich 29 referátů vyjde ve 3. vydání konferenčního sborníku. V tvůrčí přátelské atmosféře se debatovalo např. o smyslu vzpomínek na 2. světovou válku. Posluchači i moderátoři Ruského kulturně osvětového sdružení na Moravě (RKOSM) ocenili blok ruských písní a romancí mezzosopranistky Tání Janošové a klavíristy Martina Jakubička. Zaujaly proslovy vedoucí katedry rusistiky MU Simony Koričánkové, vedoucího Ústavu slavistiky FF MU Ivo Pospíšila, atašé Velvyslanectví RF v ČR Mariam Semenova či atašé Generálního konzulátu RF v Brně Sergeje Mitjaeva, předsedy Českomoravského slovanského svazu Zdeněka Opatřila a dalších.

Rozhovor redakci poskytla ruská básnířka a předsedkyně RKOSM Ljubov Vondroušková:

* Jaký cíl, smysl měla konference?

Při založení našeho občanského sdružení před šesti lety jsme si předsevzali propagaci ruské kultury, literatury, historie, sdružování lidí různých národností. Jednou z úvodních akcí byla 7. ledna 2007 první konference Rusové a Morava. Ta ve svých dosavadních třech ročnících zapustila kořeny a nadchla studenty, profesory, spisovatele, zástupce spřátelených občanských sdružení.

* Jaký měla konference obsah? Jaké zajímavosti přinesla?

Třetí konference měla velký počet vystupujících i posluchačů z Čech a Moravy a taky zahraniční hosty. Např. referát spisovatele A. Bobrova o slavných datech slovanství - 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů a tvůrců slovanského písma Cyrila a Metoděje na Moravu a o jejich přínosu ruské státnosti. Na konferenci zazněly referáty pěti profesorů vysokých škol z Moskvy. Jan Kux vyprávěl o své expedici po stopách čs. legionářů na Dálném východě nebo J. Vaculík o českém vystěhovalectví do Ruska. Obsahem jednání bylo i učení cizím jazykům a kulturám.

* Stále živá je v ruské společnosti odezva 2. světové války, co k tomu konference?

K tomuto tématu přednášeli členové Klubu vojenské historie Soňa Holečková, studentka Martina Ševčíková. Architekt Josef Špaček doprovázel archivními dokumenty vystoupení na téma *Co s památkami osvobození v Křepicích jižně od Brna?* Právě z míst tamního nedodě-

laného památníku sledoval v dubnu 1945 velitel fronty R. A. Malinovský zahájení generálního útoku Sovětské armády na Brno, které ovládali fašisté. Za 30 dnů bojů na jižní Moravě přišlo o život přes 10500 sovětských vojáků, 3500 vojáků rumunské armády a bezpočet čs. vlastenců.

* Hovořilo se i o současnosti?

Samozřejmě, třeba o hospodářské a ekonomické spolupráci mezi ČR a Ruskou federací v roce 2013. Spousta českých nejen stavebních firem, které v hospodářské krizi nemají zakázky doma, je nacházejí v Rusku, hlavně na Sibiři.

* Jak se žije Rusům na Moravě?

Každý má svůj důvod, proč se ocitnul zde, má různý životní příběh.

Já osobně jsem tady našla životní lásku, tady mám domov, přátele Rusy, Čechy a jiné národnosti. Magistrát města Brna sdružuje více než deset národnostních menšin. Na Moravě mi chybí řeka Volha, jsem rybářka. Ale mám ráda moravské rybníky, jezera, řeku Dyji, kde si též hezky zachytám. Kdybych to shrnula - lépe, než vedoucí Ústavu slavistiky FF MU a předseda České asociace slavistů prof. Ivo Pospíšil to říct neumím: Cesta k podstatě je ve spojení Rusko a Rusové na Moravě, Morava a Moravané v Rusku.

Na závěr bych chtěla poděkovat za finanční podporu konference firmě Alta, velvyslanectví RF v ČR a Magistrátu statutárního města Brna.

Václav ŽALUD

Konference Rusové a Morava.

Foto Václav ŽALUD.

Letošní Michlův kalendář:

BRNĚNSKÉ NEMOCNICE

Renomovaný devětašedesátiletý brněnský fotograf Petr Michl poprvé obohatil svými zajímavými snímky kalendář pro rok 1999 a setkal se s příznivým ohlasem. Od té doby vznikaly nové kalendáře s jeho fotografiemi každoročně - o hradech, zámcích, brněnských sochách, vodních tocích, přírodě Jihomoravského kraje, větrných mlýnech. Loňský zobrazoval architekturu, kterou v Brně potkáváme s různými pocity: budovy finančních úřadů, Všeobecné zdravotní pojišťovny a Městské správy sociálního zabezpečení. Zaujala už definice z titulní stránky: Účetní je člověk, který vyřeší Váš problém, o kterém nevíte, způsobem, který nechápeme. I ten na letošní rok přichází z brněnské tiskárny Bekros a opět nezklamal očekávání. Nese název **Brněnské nemocnice** a graficky ho upravil opět Pavel Šváb, vtipný úvod je dílem MUStr. Vladimíra Fuxe. Michl pořídil fotografie budov, kam přicházíme nebo nás tam dopraví

sanity, když nás neposlouchá naše zdraví. Potěšilo mne, že veřejnosti představuje i Vojenskou nemocnici v Brně, která je zapojena i do systému veřejného zdravotnictví a poskytuje širokou škálu zdravotnických služeb a léčební péče civilnímu obyvatelstvu ve vymezené spádové oblasti. Že nebyla opomenuta Úrazová nemocnice, která má stále nezastupitelné místo v síti zdravotnických zařízení a letos mj. pořádá v Brně 7. a 8. února ve spolupráci s Lékařskou fakultou Ostravské univerzity VIII. kongres s mezinárodní účastí Medicina katastrof a 26. a 27. září ve spolupráci s Klinikou traumatologie Lékařské fakulty Masarykovy univerzity XVI. Novákovy traumatologické dny. Nepochybuji, že o tento kalendář co nejdříve přijdu. Ten předložený s větrnými mlýny si odvezla do Klobouk bývalá sousedka Dagmara, která tam nyní bydlí a tuto technickou památku i Michlovy fotografie obdivuje.

Bohumil HLAVÁČEK

PUTUJE PO STOPÁCH LEGIONÁŘŮ A PÍŠE

V těchto dnech se dožívá 65 let publicista, právník, cestovatel, ale i spisovatel JUDr. Jan Kux, rodák ze Svatobořic u Kyjova. V posledním období v jeho tvorbě zcela dominuje fenomén československého legionáře na všech frontách první světové války. Nejenže v období let 2008 až doposud procestoval po stopách legionářů řadu zemí, mj. ujel či prošel více než 55 tisíc kilometrů trasami po nichž legionáři postupovali ve válečné vřavě, ale i o těchto strastiplných cestách napsal několik zajímavých pojednání. Historický kaleidoskop, Detektor revue nebo Listy University obrany v Brně, jsou časopisy, kde v různě dlouhých seriálech popsal své zkušenosti z pátrání po

osudech pomníků postavených na památku padlých legionářů. Světlo světa spatřila již i knížka pod názvem Po stopách bojů legionářů v Rusku po 90 letech. V tomto časovém rozpětí uspořádal i řadu výstav, které osvětlovaly zejména význam bitvy u Zborova. Výstava byla instalována například ve vojenské střední škole v Moravské Třebové či na Universitě obrany v Brně, v muzeu ve Vyškově a v řadě škol v Jihomoravském kraji. Zpravidla při příležitosti vernisáží těchto výstav nebo i poté následovala jeho beseda k této nepochybně zajímavé kapitole našich novodobých dějin. Se zájmem ho vyslechli i studenti v Pardubicích, Uherské Hradišti, Chlumci nad Cidlinou či v Osově Bítýšce

a jinde. Jako historik dokáže zajímavě a poučavě zúročit všechny nasbírané vědomosti, které v rámci projektu Ministerstva obrany ČR „Legie 100“ dokáže mladým posluchačům předat. I když je dnes již v důchodu dokáže pracovat i s válečnými veterány, o kterých píše medailony, věnuje se i dále kmenovému tématu, jímž je Internacní tábor Svatobořice či stále zpracovává téma, dnes téměř zapomenuté, Banderovci na Moravě. A jak sám říká „Konečně mám trochu času věnovat se i své druhé profesi, již je historie. Ne, že bych na právnickou profesi v důchodu zanevřel, ale těch lidských trápení už jsem slyšel dost.“, dodal s nostalgii. Za jeho mimořádnou nejen publicistickou činnost byl v roce 2010 oceněn Cenou Jihomoravského kraje, je nositelem titulu Český patriot 2009 a drží cenu za časopiseckou tvorbu v roce 2010, kterou uděluje Klub autorů literatury faktu Praha v rámci obce spisovatelů. Cenu získal za seriál o jeho cestách „za legionáři“ po bojištích v Evropě. Pátrání po frontách, na kterých naši legionáři, ať už první nebo druhé světové války, bojovali však ještě nekončí. Do jeho práce, ať už pedagogické, scénářistické, badatelské či publicistické, ale i funkcionářské v práci pro ČsOL či ČSBS, mu přejeme vytrvalost a stále zdraví, abychom si mohli přečíst další zajímavosti nejen ze života legionářů na Sibiři.

Ludvík HORČICA

Celý život je skromný a statečný

OSVOBODIL OSTRAVU I PRAHU

V Brně Slatině žije již třetí rok rodina Slováčková. Přistěhovali se za dcerou, aby si byli blízko. Přece jen vysoký věk potřebuje svou specifickou péči. Ing. Jiří Slováček se s chotí Věrou přestěhovali z Uherského Hradiště, když se sem vrátili do rodného místa jeho táty až z daleké Ukrajiny, kde zůstal žít jeho otec po první světové válce. Kořeny se nezapírou. Mezi tím však nejdříve on a pak i rodina ledacos, aniž chtěli, zažili.

osvobození Prahy. Že je mj. i nositelem řádu Rudé hvězdy či Řádu velké vlastenecké války I. stupně, to říká až na dotaz a jen tak mimochodem! Popsat celou hrdinnou epopej bojů a jeho statečnosti v kontaktu s nepřítelem, ale i jeho skromnosti, v pár řádcích ani nejde. Po válce pracoval Jiří Slováček znovu na Ukrajině, vystudoval leningradský institut a stal se inženýrem vodní dopravy. V roce 1959 se oženil s Věrou Ivanovou, učitelkou hudby. Spolu vychovali dvě dcery a když

Manželé Slováčkovi.

Foto Jan Kux.

Jiří Slováček se narodil na Ukrajině, studoval a připravoval se na normální život. Osud však záhy vše změnil. Hitler se svými vojsky wehrmachtu vtrhl do vlasti a vše se muselo podřídit válce. Když byl povolán do armády absolvoval pěchotní učiliště v Baku a v říjnu 1944 již jako podporučík Rudé armády bojuje ve 4. Ukrajinském frontu. Velitel čtyř samopalníků si v bojích vedl statečně. Posléze byl v boji o železniční stanici Dzedzice v Polsku raněn. Po vyléčení se už počátkem dubna 1945 zúčastnil bojů o Ostravu a nakonec patřil i k osvoboditelům Prahy. Za statečnost v bojích proti okupantům byl mnohokrát vyznamenán. Mezi více než desítkou medailí si nejvíce váží té, kterou dostal za

měli možnost se vrátit do Československa, tak to v roce 1992 všichni udělali. Vrátili se ke kořenům Jiřího a tak se konečně dostali do rodného kraje jeho táty a k většině rodových příbuzných. Dnes válečný veterán i s jeho chotí, která je držitelkou stejného statutu, žijí v bytě ve Slatině nedaleko od domku jejich dcery. Žijí se zájmem o zdejší společenský i politický vývoj, který denně sledují. Jejich životní zkušenosti, ale i věk je opravňují srovnávat kvalitu života zde, ale i v zahraničí. V lednových dnech se Ing. Jiří Slováček dožil požehnaných 88 let. Do dalších let mu přejí legionáři Československé obce legionářské, ale i ČSBS stálou pohodu a pevnější zdraví. K přání se připojuje i redakce. (jax)

EVA ŠLAPANSKÁ

PŘEDSTAVILA 239 JUBILANTŮ

Do rukou čtenářů se dostal se zájmem očekávaný pátý a tedy závěrečný díl publikace Evy Šlapanské *Jubilanti činohry Národního divadla Brno 2012*. Neúnavná popularizátorka a propagátorka kulturního dění mapuje osudy 239 osobností, spjatých s touto činohrou. Jejich celkový výčet začíná Osvaldem Albínem a končí Karlem Želenským (Drápalem). Poslední díl přináší medailonky např. Vlasty Fialové, Rudolfa Deyla ml., Stanislavy Strobachové, Jiřího Štěpničky, Zdeňka Maryšky, Marie Waltrové, Otylie Beníškové, Josefa Skřivana, Františka Derflera a Jany Hlaváčkové, tedy osobností vzdálenější i nedávné minulosti, ale také současnosti.

Publikace vznikla s podporou Jihomoravského kraje a záštitu nad ní převzal a úvodní slovo napsal brněnský primátor Roman Onderka, konstatující, že všichni tito jubilanti, kteří spojili svůj osobní i umělecký život s Brnem, zanechali zde kus svého neopakovatelného umění. Autorka v měsíčníku Šalina uvedla, že loňskem jsou kulatá i půlkulatá jubilea vyčerpána, ale neznámená to, že se již dostalo na úplně všechny tvůrce, kteří se zapsali do dlouhé historie této umělecké instituce, obohacující kulturní dění v Brně již 127. divadelní sezónou. (bhl)

Únoroví jubilanti

V lednu se dožili významných životních výročí ss. **Jiřina NOVOTNÁ**, 80 let, ZO 0507; **Marie PETRÁNOVÁ**, 74 let, ZO 0502; **Marie POSPÍŠILOVÁ**, 74 let, ZO 0502; **Zdeněk OŠMERA**, 47 let, ZO 1101; **Ing. Jiří MIČA**, CSc., 72 let, ZO 1101; **Marcela SEDLAČÍKOVÁ**, 68 let, ZO 1101; **Milada ELIÁŠOVÁ**, 92 let, ZO 1401; **Ing. Josef SUCHÝ**, 65 let, ZO 1101; **Karel MUSIL**, 87 let, ZO 2701.

Všem dodatečně blahopřejeme!

01. 2. **Svatopluk KAŇA**, 79 let, ZO 0305
02. 2. **Blažena POSPÍŠILOVÁ**, 64 let, ZO 0305
03. 2. **Ladislav DVORÁK**, 55 let, **Zdeněk DVORÁK**, 55 let, oba ZO 0102
04. 2. **Miloslav KONEČNÝ**, 75 let, ZO 3003
05. 2. PaedDr. **Jiřina SÝKOROVÁ**, 85 let, ZO 1101
06. 2. **Edmund BENDA**, 92 let, ZO 0600, **Karel SVÁNOVSKÝ**, 85 let, ZO 0503, **Pavel HALUZA**, 29 let, ZO 1101
07. 2. **František OBROVSKÝ**, 91 let, ZO 1101, **Jaroslav NEVĚDĚL**, 88 let, ZO 1101
08. 2. **Květuše RÁCOVÁ**, 58 let, ZO 1508, **Svatoslav ŠEVEČEK**, 82 let, ZO 0505
09. 2. **Jarmila STŘEŠOVSKÁ**, 83 let, ZO 0419
10. 2. **Eduard NEŠPŮREK**, 62 let, ZO 1101
13. 2. **Ludmila ABRAHAMOVÁ**, 83 let, ZO 1401
15. 2. **Zdeňka STEHLÍKOVÁ**, 87 let, ZO 0305
16. 2. **Jiří KUCHAR**, 85 let, ZO 2703, **Jan TINZL**, 84 let, ZO 0503, **Josef PEGŘÍMEK**, 89 let, ZO 2708
17. 2. **Josef VRZAL**, 90 let, ZO 0502, **Jan SKALNÍK**, 91 let, ZO 0305
18. 2. **Zdeněk LEPOLD**, 80 let, ZO 0302
18. 2. **Františka ONDROVÁ**, 84 let, ZO 2101
19. 2. **Vlasta MAUREROVÁ**, 91 let, ZO 0419, **Karel PROCHÁZKA**, 85 let, ZO 0600, **František ČÍP**, 88 let, ZO 1508
20. 2. **Zdena STREJČKOVÁ**, 64 let, ZO 1101, **Ing. Lubomír POSKER**, CSc., 87 let, ZO 2101
24. 2. RSDr. **Pavel NOVOTNÝ**, 69 let, ZO 0503
25. 2. **Jana MAJEROVÁ**, 60 let, ZO 0102
26. 2. **Věra HRDLÍČKOVÁ**, 64 let, ZO 0505, **František RŮŽIČKA**, 88 let, ZO 2101, **Dagmar SEDLÁŘOVÁ**, 75 let, ZO 1508
27. 2. **Věra KUNCOVÁ**, 88 let, **Jaroslav NETÍK**, 90 let, **Rostislav NOVOTNÝ**, 90 let, všichni ZO 0305

28. 2. **Alena KARÁSKOVÁ**, 60 let, ZO 0502, prof. Ing. **Karel KŘIVÝ**, CSc., 81 let, RSDr. **František POKORNÝ**, 78 let, oba ZO 1101

Všem našim jubilantům děkujeme za práci pro stranu a společnost a přejeme do dalších let dobré zdraví a mnoho spokojenosti v životě. ZO (MO), Mív a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. red

Redakce důrazně žádá ZO, aby údaje do společenské kroniky byly zasílány úplné (včetně titulů), přesné, čitelné (PC, nebo psací stroj) a s dostatečným předstihem.

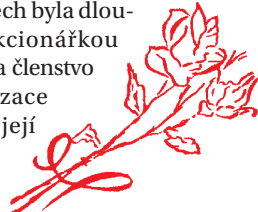
Zemřela...

Dne 5. ledna 2013 zemřela členka naší organizace MO KSČM Brno-Komín č. 1401

soudružka Ludmila Procházková

narozená 9. 10. 1924, v KSČ od roku 1947. V mladších letech byla dlouhodobou funkcionářkou KSČ. Za výbor a členstvo naší organizace vzdáme čest její památce.

Ladislav Havel

Ideově teoretická sekce MěV KSČM v Brně zve na

DISKUSNÍ ČVRTEK

který se uskuteční

21. února 2013 od 16 hodin na MěV KSČM.

Téma: 25. únor 1948 z pohledu dneška.

Účast přislíbil doc. PhDr. Josef KŮTA, CSc.

Výbor národní kultury v Brně

Vás srdečně zve na pořad:

„KDE DOMOV MŮJ“

(básník Michal Černík – autorské čtení + autogramiáda)

Uvádí autor pořadu: **básník Michal Černík** (přineste si k podpisu jeho knížky).

Pořad se koná 25. února 2013 v 17 hodin, v CAFÉ FALK, Gorkého 12, Brno.

(spojení: tramvaj 3, 11, 12 po ulici Veveří, zastávka Grohova)

Rádi Vás a Vaše přátele přivítáme na této kulturní akci!

Příští akce: 27. 3. 2013 v 16 hodin – sál ÚMČ Brno-střed, Dominikánská 2.

Koncert – Věra Bakalová, prof. František Kratochvíl.

Poštovní schránka: VNK Brno, Křenová 67, PSČ 602 00.

KALEIDOSKOP VÝSTAV ANEB CO JE K VIDĚNÍ V MUZEÍCH A VÝSTAVNÍCH SÍNÍCH

Moravská galerie v Uměleckoprůmyslovém muzeu vystavuje do 24. března v rámci cyklu Po stopách moderny, pod názvem Tiché revoluce uvnitř ornamentu, s podtitulem Experimenty dekorativního umění v letech 1880-1930. Jde o výstavu ornamentu jak naznačuje složitý název - světa, který formoval vkus generací po valnou část 20. století a skrytě formuje dodnes. Není divu. Na návrzích ornamentu se podílely největší osobnosti tehdejší doby, včetně dnes světem adorovaného Františka Kupky. Výstava je objemná jak tématem, tak souvislostmi. Kdo si uvědomuje při pohledu na běžný malířský dekor pokojů, že vzorem byly přírodní struktury.

Další výstavou cyklu Po stopách moderny, jež trvá do 24. března je Keramika Art Déco na Moravě s podtitulem

Tvorba Huberta Kovaříka (1888-1958). Jde opět o objemné představení osobnosti známé milovníkům malířství pouze v regionální souvislosti. Majitelé sošek z produkce keramiky Keramika Kunštát netuší, že autorem je absolvent renomované vídeňské Kunstgewerbeschule, žák velkého vídeňského sochaře, figuralisty, brněnského rodáka Antona Hanaka. Hanakův pomník oslavující vítězství Turků ve válce 1919-1923 proti Řecku realizovaný v Ankaře je jedním z největších v Evropě, srovnatelný s Vučetičovým pomníkem vítězství u Stalingradu realizovaným na Mamajevově mohyle ve Volgogradu. Hubert Kovařík ve svých drobných dílech zůstává monumentálním figuralistou jako jeho učitel Hanak. /V/